

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pippo Pizzo

Tožena stranka: CRGT srl

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 47 in 48 Direktive 2004/18/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je zgoraj opisana italijanska, ki pri storitvah dovoljuje sklicevanje na zmogljivost več podjetij v zgoraj navedenem smislu?
2. Ali načela prava Evropske unije, zlasti načela varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti in sorazmernosti, nasprotujejo predpisu iz pravnega reda države članice, ki dovoljuje, da se iz postopka za oddajo javnih naročil izključi podjetje, ki je zaradi neobstoja izrecne navedbe v aktih razpisa spregledalo obveznost, katere neizpolnitev se sankcionira z izključitvijo, to je obveznost plačila zneska za sodelovanje v navedenem postopku, in to kljub temu da obstoj navedene obveznosti ni jasno razviden iz besedila zakona, veljavnega v navedeni državi članici, vendar ga je mogoče rekonstruirati na podlagi dveh pravnih dejanj, ki vključujeta najprej široko razlago takšnih določb pozitivnega prava navedene države članice in nato vključitev – v skladu z ugotovitvami na podlagi navedene široke razlage – vsebine predpisov v akte razpisa?“

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemska) 23. januarja 2015 – Koninklijke KPN NV in drugi/Autoriteit Consument en Markt
(ACM)**

(Zadeva C-28/15)

(2015/C 138/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Koninklijke KPN NV in KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV in UPC Business BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1) Okvirne direktive⁽¹⁾ v povezavi s členoma 8 in 13 Direktive o dostopu⁽²⁾ razlagati tako, da nacionalna sodišča načeloma lahko v sporu o zakonitosti stroškovno naravnane cene na veleprodajnem trgu zaključevanja govornih klicev, ki jo določi nacionalni regulativni organ, sprejmejo odločitev, ki se ne ujema s Priporočilom Evropske komisije z dne 7. maja 2009 o regulaciji cen zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežji EU (2009/396/ES)⁽³⁾, v katerem je metoda Pure-BULRIC priporočena kot ustrezní cenovni ukrep na trgih zaključevanja govornih klicev, če menijo, da je to potrebno na podlagi dejanskih okoliščin primera, o katerem presojujejo, in/ali na podlagi preudarkov nacionalnega oziroma nadnacionalnega prava?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: v kolikšni meri lahko potem nacionalna sodišča pri presoji stroškovno naravnane cenovnega ukrepa
- (a) glede na člen 8(3) Okvirne direktive argument nacionalnega regulativnega organa, da se spodbuja razvoj notranjega trga, ocenjujejo na podlagi obsega dejanskega vpliva na delovanje notranjega trga?
- (b) glede na politične cilje in regulativna načela iz člena 8 Okvirne direktive in člena 13 Direktive o dostopu preučijo, ali je cenovni ukrep
- (i) sorazmeren,
- (ii) ustrezen,
- (iii) primeren in upravičen?
- (c) od nacionalnega regulativnega organa zahtevajo, da dovolj prepričljivo dokaže, da se
- (i) politični cilj, naveden v členu 8(2) Okvirne direktive, da nacionalni regulativni organi podpirajo konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, dejansko uresničuje in da so uporabniki dejansko deležni kar največje ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti,
- (ii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(3) Okvirne direktive, glede prispevanja k razvoju notranjega trga, in
- (iii) dejansko uresničuje politični cilj, naveden v členu 8(4) Okvirne direktive, glede podpiranja interesov državljanov?
- (d) glede na člen 16(3) Okvirne direktive in člen 8(2) in (4) Direktive o dostopu pri odgovoru na vprašanje, ali gre za ustrezen cenovni ukrep, upoštevajo okoliščino, da je bil ukrep naložen na trgu, na katerem imajo regulirana podjetja znatno tržno moč, da pa je v izbrani obliki (Pure-BULRIC) namenjen spodbujanju enega od ciljev Okvirne direktive – namreč interesov končnih uporabnikov – na drugem trgu, na katerem regulacija ne pride v poštev?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, str. 7).

⁽³⁾ UL L 124, str. 67.

Pritožba, ki jo je Simba Toys GmbH & Co. KG vložila 27. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 25. novembra 2014 v zadevi T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Simba Toys GmbH & Co. KG (zastopnik: O. Ruhl, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Seven Towns Limited